

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 19 februari 1943 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för vissa personer från betalningsskyldighet till kronan på grund av virkesköp.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 22 januari 1943 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 14, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt under punkterna 1:o och 2:o.

Beträffande utredningen i dessa ärenden hänvisas till statsrådsprotokollet.

1:o.

Under år 1920 inköpte Albert Åhman i Gullträsk av staten ett virkesparti för 30,687 kronor 46 öre. För gäldande av berörda belopp jämte ränta ingingo O. F. Carlsson och K. Pettersson, Boden, samt Aug. Wikström och J. A. Granqvist, Brännberg, solidarisk proprieborgen. Härefter förpliktades genom länsstyrelsens i Norrbottens län utslag den 18 november 1921 Åhman, Carlsson, Wikström och Granqvist, vilken av dem bäst gälda förmodade, att till kronan utbetala 30,687 kronor 46 öre jämte sex procent ränta därå från den 15 september 1920, till dess betalning skedde ävensom ersättning för kostnaderna i målet med 75 kronor 15 öre.

Wikström inköpte vidare år 1921 av staten ett virkesparti för 10,757 kronor 50 öre, för vilket belopp jämte ränta borgen tecknades av Granqvist och J. A. Carlsson, Brännberg. Genom förenämnda länsstyrelses utslag den 25 februari 1922 förpliktades Wikström och Granqvist, vilken av dem bäst gälda förmodade, att till kronan utbetala 10,757 kronor 50 öre jämte ränta ävensom ersättning för kostnaderna i målet med 26 kronor 30 öre.

I en av domänstyrelsen med skrivelse den 30 juli 1942 jämte yttrande av vederbörande landsfiskal överlämnad ansökning har Wikström hemställt att mot inbetalande av 5,000 kronor befrias från vidare betalningsskyldighet till domänverket på grund av förenämnda två virkesköp. Häröver har statskontoret avgivit infordrat utlåtande den 28 augusti 1942.

Efter redogörelse för innehållet i nämnda utlåtanden och yttranden har föredragande departementschefen, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, anfört följande:

»Vad i ärendet förekommit giver vid handen, att utsikterna att av Wikström erhålla ytterligare likvid för kronans ifrågavarande fordringar utöver det av honom erlagda beloppet, 5,000 kronor, torde vara tämligen ringa. Med hänsyn härtill och till övriga i ärendet angivna omständigheter tillstyrker jag, att ifrågavarande inbetalning godtages såsom full likvid för domänstyrelsens förenämnda fordringar hos Wikström. Frågan torde emellertid böra underställas riksdagens prövning.»

Utskottet.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot förevarande framställning och hemställer alltså,

att riksdagen må medgiva, att ett av August Wikström inbetalt belopp å 5,000 kronor må godtagas såsom full likvid för statsverkets fordran gentemot honom på grund av ifrågavarande två virkesköp.

2:o.

För fullgörande av ett av Martin Aspmann, Fågelsjö, år 1918 med domänstyrelsen ingånget kontrakt angående köp av virke tecknades solidarisk proprieborgen av M. Persson, Fågelsjö, och Olof Olsson, Alfta. Sedan Olsson år 1919 avlidit, tecknades år 1920 för kontraktets fullgörande ny borgen av firman Alfta ångsåg & hyvleri, Olof Olsson. Genom länsstyrelsens i Gävleborgs län utslag den 9 februari 1922 förpliktades herefter Märta Olsson, O. Hj. Olsson, Waldemar Olsson, Erik Olsson, Einar Olsson och Frida Olsson, alla såsom delägare i förenämnda firma, att gemensamt eller vilkendera bäst gälde gitte till kronan utgiva 29,540 kronor 96 öre jämte sex procent ränta därå från den 1 juli 1921 tills betalning skedde ävensom att ersätta kostnaderna i målet med 10 kronor 55 öre.

I skrivelse den 29 januari 1942 ha Waldemar Olsson, Erik Olsson, Einar Olsson och Frida Olsson hemställt om befrielse från dem åvilande betalningsansvar till kronan på grund av förutberörda av firman Alfta ångsåg & hyvleri tecknade borgensförbindelse.

Häröver ha yttranden avgivits den 24 mars 1942 av domänstyrelsen och den 12 juni 1942 av statskontoret.

Av handlingarna i ärendet inhämtas bland annat, att Einar Olsson efter samråd med sina syskon förklarat sig villig att såsom likvid för deras skuld till statsverket erlagga 500 kronor, vilket belopp Olsson förklarat sig vilja anskaffa.

Föredragande departementschefen, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, har anförts följande:

»Sannolikt föreligga icke några utsikter att av sökanden erhålla större belopp såsom likvid för kronans ifrågavarande fordran än det Einar Olsson förklarat sig vilja försöka anskaffa. Med hänsyn härtill tillstyrker jag i likhet

med statskontoret att såsom full likvid godtages ett kontant belopp av 500 kronor. Riksdagens samtycke härtill torde emellertid böra inhämtas.»

Utskottet, som biträder förevarande framställning, hemställer,

Utskottet.

att riksdagen må medgiva, att Waldemar Olsson, Erik Olsson, Einar Olsson och Frida Olsson må befrias från vidare betalningsskyldighet till kronan på grund av ifrågavarande virkesköp under förutsättning att till domänverket inom tid som Kungl. Maj:t bestämmer inbetalas ett belopp av 500 kronor.

Stockholm den 19 februari 1943.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit

från första kammaren: herrar *Tjällgren, Carl Edmund Eriksson, Granath, Gabrielson, Alfred Andersson, Jacob Hansson*, friherre *Beck-Friis* och *Näslund* samt

från andra kammaren: herrar *Andersson i Löbbo, Liedberg, Ericsson i Sörsjön, Mäler, Carlström, Lundbom* och *Andersson i Surahammar*.
